

JOVENTUT CATALANA

PILAR ALONSO

Popular cançonetista

(Fot. Amadeo).

40
cènt.

IGRATUITAMENT!

PODEU OBTENIR ALGUNS D'AQUESTS OBGETES, PROCURANT CERCAR, ENTRE LES VOSTRES AMISTATS, UNES QUANTES SUBSCRIPCIONS A LA VOSTRA REVISTA

JOVENTUT CATALANA

HO OBTINDREU, JA QUE LA TASCA NO ES GÈNS DIFICIL, I PERQUE TAMBE ES SABUT QUE

JOVENTUT CATALANA

ES LA REVISTA QUE CONEIX TOT HOM I LA QUE MANCAVA A CATALUNYA

Una màquina d'afaitar de l'acreditada marca «Gillette», estoig pitillera, al que trame- ti CINC subscripcions per un any de la vostra revista JO- VENTUT CATALANA, jun- tament amb son import: 90 pessetes, o bé: DEU sub- scripcions per mig any, que aiximateix importen 90 pes- setes.

Un estoig manicura, de l'a- creditada casa «Raspallera Moderna», Pi, 2, Barcelona, al que trame- ti CINC sub- scripcions per un any de la vostra revista JOVENTUT CATALANA, juntament amb son import: 90 pessetes, o bé: DEU subscripcions per mig any, que aiximateix im- porten 90 pessetes.

Dos volums de la «Biblioteca Gentils», a escullir, al que trame- ti la seva subscripció per un any de la vostra revista JOVENTUT CATALANA, juntament amb son import: 18 pessetes.

Un volum de la «Biblioteca Gentils», a escullir, al que trame- ti la seva subscripció per mig any de la vostra revista JOVENTUT CATALANA, juntament amb son import: 9 pessetes.

IMPORTANT

Trametem aquests regals so- lament al rebre el nombre de subscripcions corresponents, amb les dades ben clares de cada subscriptor i llur im- port TOTAL, que correspon a raó de 18 pessetes anyals o bé 9 pessetes semestre.

Les trameses en metàllic, que poden fer-se per gir pos- tal o xec bancari, com també tota la correspondència, deuen anar adreçades a

JOVENTUT CATALANA
Villarroel, 12 i 14—BARCELONA

JOVENTUT CATALANA

ADMET, PREFERENTMENT, LA COL·LABORACIÓ
NOVENÇANA DE CATALUNYA

SUBSCRIPCIONS, ANUNCIS I CORRESPONDÈNCIA;
VILLARROEL, 12 i 14 - Telèf. 3028 A
BARCELONA

Abonament: 1'50 pessetes cada mes

(Pagament a la bestreta)

ARENYS DE MAR

Antiguitat de la nostra Festa Major

Quan encara no havien pres l'actual caient les Festes Majors, tan típiques a la nostra terra, ja els arenenyens homenatjaven Sant Zenon, patró del poble. Constituint aquest com a tal en cloure's el XVIe segle, car abans sols existia un veïnat conegut amb el nom de *Poblat de mar d'Arenys*, tot seguit i d'una faisó providencial fou proclamat Patró el sant matre romà de: segle IV, i, per consegüent, el dia 9 de juliol, data de son martiri, fou la senyalada per a festejar-lo amb festes religioses i amb populars esbargiments.

Consta en documents de primeries del XVIIe segle el cerimonial amb què els nostres majors homenatjaven el Patró. I en un llibre retolat *Las fiestas catalanas* d'un autor anònim, editat a Barcelona l'any 1623, s'hi llegeix: *Molt honra questa població (se refereix a Arenys) cadañ a lo Patró sant Zenon e tot lo poble sajunta dintra la Iglesia e li canta llaors, e durant dos jorns seguits vaca lo treball e se fan ballas mol animadas.*

L'historiador Pau de Sarriera en la seva *Visita a los pueblos de Levante*, llibre servat dins l'Arxiu de la Generalitat i editat igualment a Barcelona l'any 1675, ens diu: *Siempre esta villa de Arenys se distinguió por su zelo en honrar su Patron. Sus Homes de Concell y sus Jurats, su clero y sus frailes, todos contribuyen a su lucidez. Guardan restos de su Patron que se veneran en el Templo, y recorren las calles en asombrosa manifestación. Despues dejan paso al regocijo del pueblo y sus típicas danzas alegran al vezindario y a cuantiosos forasteros que concurren.*

En documents servats dins l'Arxiu Parroquial hi consta la tradició de portar el Sant, durant la processó, un reïm enverolat, tradició que data del XVIIe segle, car en un document de l'any 1701 s'hi llegeix: *Ja fa alguns anys que los pagesos ofrenen las primicias de las vinyas*

suas, y per xo lliguem en lo bràs del Sant lo branch de raim, sempre negre, però que tingui varol. Això ho escrivia Mn. Josep Oller, encarregat de la Parròquia, en son llibre de notes, i avui encara se conserva i segueix aquesta tradició.

Abans, i parlo principalment del passat segle, era consuetud endiumenjar e's carrers, car els balls que avui tenen lloc dintre el clos dels *envelats* se celebraven a l'aire lliure, especialment la típica dansa arenyenca, que s'esqueia sempre el més animat. Ultra les balles, es conjuminaven altres motius d'esbargiment tant per a la mainada com per a els grans, com eren els focs d'artifici, els que avui en diem esports de mar, i tota mena de sortijes.

I era tan celebrada la festa Major d'Arenys, que fins en Pau Piferrer, el cèlebre autor dels *Recuerdos y bellezas de España*, en parla amb molt elogi; el popular escriptor Francisco de P. Capella, en un recull de tradicions catalanes, s'extén ponentant la magnificència de la nostra processó; el castellà i celebrat novellista Alarcón en ses *Memorias íntimas*, explica haver visitat la vila durant aquests dies i es desfà en lloes dels arenenyens; i el nostre compatrici Portals i Presas, en sa novel·la *Vora del mar*, explica també, i amb més coneixement de causa, la nostra Festa Major.

Per això és cosa bona que aquesta consuetud tan vetusta es vagi seguint i sempre perduri. Per això cada any ens alegrem en reproduir-se les notes religioses i festives que s'hi succeeixen; i si hem perdut quelcom típic per la nostra apatia en servir-ho, no menyspreem del tot tant com hi ha netament arenyenc i bonament aprofitable.

MN. JOSEP PALOMER

Arenys de Mar.

ARENYS DE MAR

Qui no coneix Arenys de Mar per la dolçor de les seves clàssiques ametlles, i pel treball afiligranat de ses puntes al coixí?... Quasi m'atreviria dir-vos que no hi ha cap català que directa o indirectament no conegui Arenys de Mar, i guardi per nostre poble i les seves xamoses puntaires, una franca simpatia.

Si alguna volta l'etzar emmena vostres passes vers Arenys i en sou encara un foraster, no vos encongiu al no conèixer ningú, doncs al sortir de l'estació ja trobareu gravada amb fina majòlica la salutació franca i cordial que de bell antuvi vos endressa el poble. *Déu te guard, hoste, ven vingut sies.* I aqueixes senzilles paraules, ja seran per vós com un convit que vos fan tots els bons arenyenics per entrar en llurs cases i per a trabar bones amistats; des d'aqueix moment la vostra simpatia per Arenys ja serà un fet, no serà

cosa fictícia que dura al tancar i obrir dels ulls, sinó que encara que no torneu més a aqueix poble, en servareu d'ell per sempre més un grat record.

Doncs bé, volguts amics de JOVENTUT CATALANA, jo vos convido a tots per tal que vingueu a Arenys, i especialment en aquests dies que el nostre poble s'enjoia i engalana per la Festa Major a llaor de l'invicte Sant Zenon. Veniu a fer acte de presència en nostres festes, ja sigui en les ballades de Sardanes, ja sigui en els balls de l'envelat o en les diferents festes organitzades; en fi, veniu si no per res més al menys per fer coneixença amb les nostres gentils donzelles i meritoses puntaires, orgull d'Arenys de Mar.

ANTÒNIA TORRENT MARTORI

Arenys de Mar.

Gran Fàbrica de licors D'ENRIC LLADÓ

ARENYS DE MUNT

Demaneu arreu l'acreditat

ANIS DEL TIGRE

— Marca registrada —

És indiscutiblement el millor

SUPER QUINTET-JAZZ AIDAB

Insostituïble per a balls, vetllades i concerts

Contractes a JOSEP BADIA

Rambla Jalpi, 13 : ARENYS DE MUNT

COBLA - ORQUESTRA Mestre-Director

TERRASSA Ramon Serrat

Contractes a Terrassa: J. Cabeza, Vall, 60 - Telèfon 5907; J. Llongueras, Granados, 22 - Telèf. 6880

P. Forrellach, Arquemedes, 136 - Telèf. 6593
A Barcelona: J. Noguera Solè, Bruniquer, 38,
primer seg. or. - Telèf. 45 6 - A

LLEGIU - PROPAGUEU - COMPREU

JOVENTUT CATALANA

LA REVISTA QUE MANCAVA A CATALUNYA

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER
LA CENSURA

A la voreta del mar
l'Agnès se'n va a treballar
quan l'alba apunta,
i sos ulls en plor desfet
van mullant el coixinet
on fa la punta.

Enyora a son aimador
que semblà en son tendre cor
dolça esperança;
i son plor amarg i ardent
no és pas d'arrepentiment:
és d'enyorança.

Fa cinc anys que ell va deixar
la vila d'Arenys de Mar
i a sa promesa;
la pobresa l'ha espaordit
i a l'Amèrica ha partit
cercant riquesa.

—Quan aquí retornaré
amb ton amor compliré—
deia, i marxava.
—Aquí t'espera mon cor—
ella amb puríssim amor
deia, i plorava.

Esperant amb fe constant
amb anhel va treballant,
que res li sobra;
i per minvar sos fatigs
en va fent puntes pels rics,
perquè ella és pobra.

A Arenys de Mar ha arribat
aquest matí un potentat,
ve de l'Havana;
era fill d'un mariner
i ve casat amb muller
americana.

Quan sa arribada ha sabut,
l'Agnès en terra ha caigut
d'un desmai presa:
cinc anys l'ha plorat absent
i avui plora el mancamment
de sa promesa.

Retorna en si del desmai
i plena de dol i esglai
plora i gemega.
—Filla meva, viu per mi—
sa mareta li va dir.
Sa mare és cega.

La filla ofega en son cor
del desengany i l'amor
les penes juntes,
i plorant amb dol sens fi
pren els boixets i el coixí
i va fent puntes.

I plorant i sospirant
amb anhel va treballant,
que res li sobra;
i per minvar sos fatigs
va fent-ne puntes pels rics
perquè ella és pobra.

La muller del potentat
a casa l'Agnès ha entrat
fa poca estona.
—Per lo fill que haig de tenir
lo niuet has de guarnir,
bona minyona.

De ta rara habilitat
moltes proves m'han donat
ja tes companyes:
Fes-me puntes i entredós
per adornà el fill hermós
de mes entranyes.

Amb mon or podràs minvar
la pobresa que en ta llar
la set revela.—
L'Agnès en sentir això
sent una morta fredor
que el cor li gela.

I es mira la post del pa
i ni un sol mos ni veu ja
i dubta encara;
veu uns ulls en la foscor
buits de llum i plens de plor:
els de sa mare.

—Mare meva—diu am fe—
sols per vós treballaré,
que el cor em sobra.
Tinc d'ofegar mos fatigs,
tinc de fer puntes pels rics,
perquè sóc pobra.

Treballant sense repòs
va fent puntes i entredós,
sempre treballa.
Quan algú li diu: —Què fas?—
Diu amb veu freda com glas:
—Faig ma mortalla.—

La grogor va prenent peu
en ses galletes de neu
que enveja el marbre;
és tarongina d'amor
i quan groguegi la flor
caurà de l'arbre.

Dia i nit ha treballat
i ja la feina ha acabat
per la senyora.
Treballant de dia i nit
ha deixat el niu guarnit
la cosidora.

A bateig van repicant;
els veïns a veure'l van
tots a la porta;
el toc de morts els sorprèn
i pel veïnat van dient:
—L'Agnès és morta.—

Pobra màrtir de l'amor,
ja cel Cel Nostre Senyor
li obre la porta.
Ja no tindrà més fatigs
ni farà puntes pels rics,
perquè ja és morta.

LA MORT D'UN POETA

En temps de Neron es trobava a Roma un gran poeta nomenat Fabino, que era cantor de les belles de la Ciutat Eterna. Aquest poeta, a ignorància de molts, feia a'gun temps que s'havia cristianitzat i pel seu gran talent era l'enveja de tots els poetes pagans que aleshores hi havia, especialment de Neron, l'home que pretenia ésser el millor recitador i compositor de l'època, qual odi vers Fabino era de mort.

Vingué un dia que el bon Fabino féu una composició tan extraordinària que ressonà fins a fora de l'Imperi Romà, que li meresqué incomptables felicitacions, que rebia del món enter.

L'enveja de Neron no tenia límits; desitjava aprofitar una ocasió per comprovar, encara que fa'sament, el cristianisme del noble poeta, per fer-lo capitular al Circ a fi de que no hi hagués en tot l'Imperi altre poeta més afamat que ell, i no satisfet encara de tanta sang vessada i de tantes vides perdudes que entrístien a tot Roma, se li ocorregué fer una composició poètica davant d'una visió reial, mai vista, que sens dubte admirarien tots els seus súbdits, i aleshores fou quan ordenà que encenguessin Roma pels quatre costats, doncs els seus principals desitjos eren donar a conèixer al seu poble ignorant, el seu gran talent de poeta i governant mai insuperat per cap altre humà.

Els propòsits de la nova i sagnant facècia ideada per Neron correngué com el vent de boca en boca d'aquells infeliços pobladors de Roma que fugien espordits a refugiar-se a les Catecumbes i els subterranis de llurs cases. Fabino no tardà gaire en assabentar-se dels desitjos criminals de Neron i tement per la sort dels seus germans cristians, decidí presentar-se al sobirà per fer-lo desistir dels seus repugnants propòsits. L'atreuiment, car costà al poeta! Neron, enfurismat per una contradicció a les seves inviolables voluntats, el féu empresonar anunciant-li que sentiria el pes de la seva justícia, no discutida mai per ningú.

Un minut després la ciutat romana cremava pels quatre costats i Neron, tot contemplant les grans columnes

de foc que pujaven al cel, amenitzava l'espectacle amb el cant de les seves «electoses» poesies.

La seva guàrdia d'honor encara que coltava amb implacència les desafinacions de Neron, alabava amb admiració els cants d'aquest, doncs sabia perfectament que de no fer-ho, els esperava un remat de lleons famolencs als subterranis del Circ, disposats a devorar-los.

Mes com que Déu no abandona mai a aquells qui acudeixen a Ell, una inesperada tempestat es desencadenà del firmament en aquell instant. Una pluja torrencial queia sobre Roma encesa per un tirà, com a resposta de les plegàries que els cristians havien dirigit al seu únic Déu, i les flamarades s'anaren apagant ràpidament. Entretant, el vent tampoc parava de bufar desesperadament, principalment en el palau de Neron, on la tempestat havia fet grans destroces, especialment a la seva indumentària lfrica.

Neron estava desesperat davant del fracàs del seu intent, i volent comprovar la supremacia del poeta Fabino, ordenà que el presentessin al seu davant. Fabino comparegué al moment, custodiat per dos llancers.

—Reciteu-me un dels vostres famosos poemes i la vida vos serà perdonada—li digué Neron mirant-lo fixament amb cara cenyida. A quals paraules li respongué Fabino: .

—Oh gran rei de cartró!...
sense entranyes ni sentiment,
com voleu que canti, quan
ataqueu tan miserablement
a un poble que Déu vos dó?

Amb aquesta resposta tan poc efusiva, Neron s'encengué d'ira i traient foc pels seus ulls, donà un crit als seus soldats: «Als lleons aquest insolent que ha gosat burlar-se del seu sobirà!...»

L'ordre de Neron fou complimentada i una hora després moria devorat per les feres el noble poeta Fabino, per voler defensar els drets del seu poble cristià, mentre els raigs del sol que apareixien transparents d'entre els negres núvols i que queien sobre l'infeliç, significava la benedicció que Déu donava des del cel al nou màrtir de la veritable religió.

JOAQUIM PENINA

JORNS DE JOIA

El mes de maig s'allunyà amb tota la flaire de les enceses roses que havien servit per encatificar els altars servadors de la Reialesa de cels i terra, de tot un Déu fet Home. Els jorns de meravella passaren, la blancor immaculada havia sojornat dins de tants milers d'animetes innocents, tan flairoses com les mateixes roses. L'arribada del clavell renova ara l'ambient tot ple encara de la sobirania dels rosers de diferents menes. El juny s'obra pas per entre mig els clavellers i la ginesta, flors esberlades per heure la joia dels dies clars plens de sol i de vida. Els raigs lluminosos de l'Hostia Consagrada reflectiran per a renovar-nos la meravella del misteri. Les figurines que ahir en gustaren l'amorositat de tot un Déu, ara l'agraïment mourà les seves mans per esfullar la flor de la ginesta al seu pas, i l'aire ens portarà

la sentor de les flors que exornaran tanta formosor. I el nostre no res caurà per a fer l'acatament, més l'esguard en cercarà el goig de la fruïció. Davant tanta sobirania que petits serem!

I la bellesa dels jorns serens la copsarem i les hores de quietud propet del Sagrari mitigaràn la dolor del desengany que per això tanta Reialesa roman amb nosaltres I la vida del clavell olorós es marcirà, perdent la flaire per a la qual fou tan desitjat, més son Creador l'ha volgut per agensament de la seva presó, perquè per a Ell les mans infantines teixiren la garlanda que avui envejada finirà als peus mateixos d'allà on elles innocentes figurines en aquell matí blanc, li'n donaren hostatge

MATILDE CARRAU

El papelló i la rosa

A Juliana Parera, afectuosament.

I

Un papelló gentil revoloteja
entre les roses de color sagnant;
unes de cap ençà tenen enveja,
altres, els pètals tot llagrimellant.

I totes es cimbregen voluptuoses
frisoses d'un besar ben perillongat,
prò el papelló, volant aprop les roses,
encar ni tan sols una n'ha besat.

I vola i vola més amb sobtilesa
pels llocs del roserar més abscondits...
fins que una, de mirífica bellesa,
li fa endevinar amors molt endolcits.

Es una quasi blanca i olorosa
que el fons del càlzer té rosat lleument;
i amb un gest blincadiç, de vergonyosa,
s'amaga entre les altres humilment.

El papelló, al veure-la tan bella,
poquet a poc s'acosta al seu escot...
Del que li diu i el que contesta ella,
la brisa suau, ja ens durà algun mot:

—Ai rosa d'abril,
papelló gentil
de tu s'ha agradat;

i sols tu et vol
per ell sol, ben sol,
doncs l'has encisat.

—I ella res diu,
prò com que somriu
bé prou que ha parlat;

un aïret la mou,
la rosa ja es clou
i s'han abraçat.

II

Ara que sóc conscient de que dormia,
un somni daurat,
deixa que jo et pregunti, aimada mia,
tot il·lusionat.

Ves si això no és cosa
de Nostre Senyó?
Tu eres la rosa
i jo el papelló!

El goig de la diada

L.: Festa de barri.

Quin goig el viu color de l'enramada,
quin goig fruïr l'encís d'eix dia clà,
quin goig quan ja la taula és desaparada
i els peus estan frisant pel suau dansà.

Quin goig l'anà i venir de la gentada
amunt i avall, amb aquell mai parà;
i els crits de la mainada esbojarrada
que tot ho fan anar d'ací d'allà.

Quin goig si tens aprop l'enamorada
i fortament el cor sentis bategà...
llavors l'encís aquest, de la diada,
s'omplena de la llum del seu mirà.

DOMÈNEC PERRAMON

La rosa del bosc

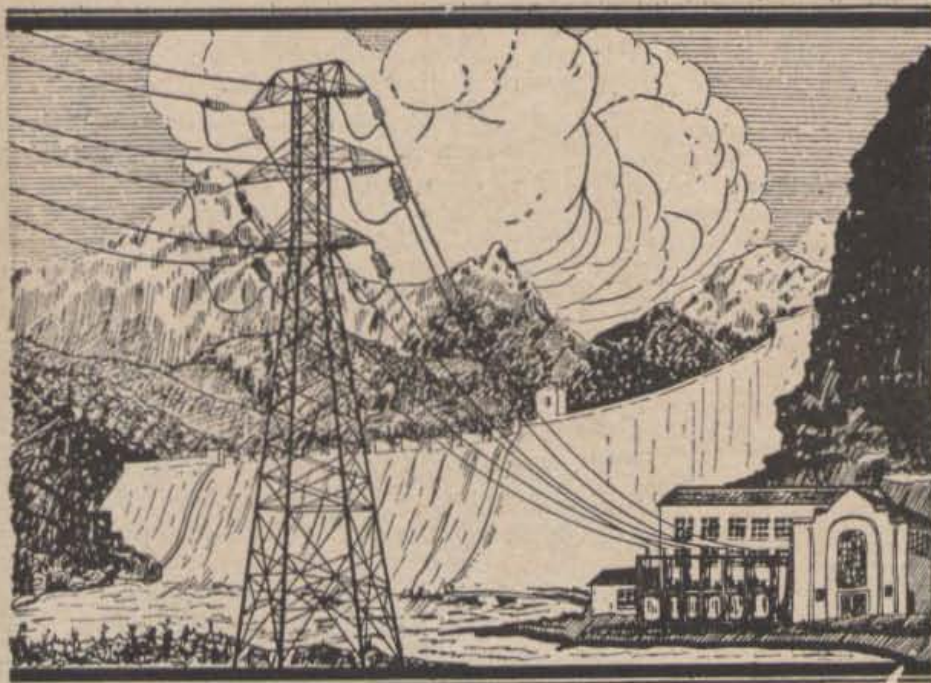
Sé una rosa al mig del bosc
blanca com la seva cara,
la rosa del meu amor
ningú encara l'ha trencada.

Ofrena en faria jo
a la que tant estimava...
ai! que no li'n puc fer no
ara que ja n'és casada.

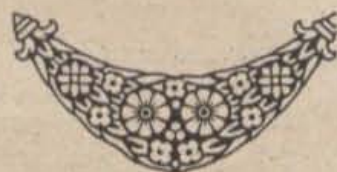
Van casar-la per Sant Roc
quan la rosa es mig badava,
anava a collir-la jo,
i una espina se'm clavava.

J. ROCAROLS

La força hidro - elèctrica a Catalunya

Quan nosaltres al fer-se fosc donem la clau del nostre llum de damunt la taula de treball o bé posem en marxa el ventilador de paret o connectem el radiador al contacte elèctric per proporcionar-nos una temperatura agradable, mai no pensem que aquell corrent és engendrat en les altes muntanyes pirenenques a algun centenar de quilòmetres de la ciutat.

Naturalment que aquell corrent que circula pel filament de la làmpara, per les bobines del ventilador o per la resistència de l'estufa hi arriba després de passar per un gran nombre de transformacions. Però, en essència, aquella petita energia despesa de la nostra llar per realitzar una tasca o per procurar-nos una comoditat suau és la mateixa potència produïda en aquells moments en una de les gran centrals hidro-elèctriques tan allunyades de nosaltres.

Aquestes centrals estan situades prop de llacs, preses o rius embassats i a un nivell inferior al de l'aigua estancada. La diferència de nivell entre l'aigua quieta de la presa i el de l'aigua en el punt que acciona les turbines hidràuliques s'anomena *alçada del salt*, encara que contra el que es podria creure pel seu nom el pas del líquid element d'un punt a l'altre no es verifica lliurement sinó dins de conduccions de ferro nomenades *tuberíes forçades* de dimensions generalment extraordinàries.

Aquests tubs formidables que prenen, doncs, l'aigua de la presa o canal, la condueixen a una gran velocitat—degut al fort desnivell de les tuberíes—fins a les mateixes turbines, que prenent la força de l'aigua a pressió, giren vertiginosament arrastrant en el seu moviment els *alternadors*, que són les màquines que engendren el corrent elèctric.

Com que els alternadors produeixen la seva potència fins un voltatge de 12.000 volts i el transport de força elèctrica baix aquesta tensió produïria una pèrdua excessiva al llarg de la línia, s'interposen a la sortida dels alternadors aparells nomenats *transformadors* que eleven la tensió del corrent fins a valors generalment crescutíssims: 110.000, 130.000 volts i més. En aquesta for-

ma el fluïd elèctric és enviat a les línies de transport de força, grans xarxes metàl·liques que uneixen les centrals del cor dels Pireneus amb els grans centres de consum. Aquestes línies d'aram, sostingudes per torres de ferro de gran alçada—sovint de 25 a 30 metres—són les que hem vist, en les nostres excursions i viatges, creuar ardidament les altives muntanyes i les fresques valls.

En els afores del nucli industrial o residencial hi han una o varies *estacions transformadores* on arriben les línies aèries d'elevat potencial que és novament reduït fins a tensions moderades i inofensives que són les que es suministren a la ciutat.

A Catalunya hi ha una gran riquesa hidro-elèctrica continguda en les vessants dels Pireneus. La potència que pot obtenir-se aprofitant els recursos naturals del país s'apropa molt a mig milió de cavalls dels quals se'n aprofiten actualment uns 300.000. Les tres o quatre

empreses elèctriques més importants de la nostra terra estan estudiant o tenen en projecte noves instal·lacions generadores de força, que sobrepassen els 250.000 HP.

En comptats països l'electrificació de la indústria ha devingut tan ràpida com a Catalunya; les grans centrals hidro-elèctriques començaren a instal·lar-se l'any 1911; en el període 1911-1914 quedaren pràcticament electrificades la majoria de fàbriques, el que representa un *record* no igualat en cap altra regió industrial europea.

El sumistre d'energia (per a llum i força motriu) es fa actualment per quatre grans companyies productores de fluïd:

La Societat Regs i Força de l'Ebre (*Canadiense*), té en el riu Noguera-Pallaresa tres centrals: la de Tremp amb una presa de 82 metres d'alçada i capaç d'acumular l'enorme xifra de 197 milions de metres cúbics d'aigua; té una potència de 50.000 cavalls. La de Pobla de Segur amb 4.000 cavalls i la de Camarasa amb 36.000 cavalls actualment, però projectada per furnir 72.000 cavalls i que té una presa de 92 metres d'alçada, és a dir, la més alta d'Europa.

La mateixa empresa en el riu Segre hi té l'estació de Serós, emplaçada sobre el canal del mateix nom, de més de 30 quilòmetres de longitud i que és, ara com ara, la central hidro-elèctrica més potent de Catalunya.

L'Energia Elèctrica, que ha seguit el criteri d'aprofitar els llacs naturals, té les seves principals instal·lacions en el riu Flamisell: central de Capdella amb 40.000 cavalls i central de Molinos amb 16.000. Altres estacions de menys importància posseeix en el riu Freser i en el Ter, totalitzant una potència d'uns 70.000 cavalls.

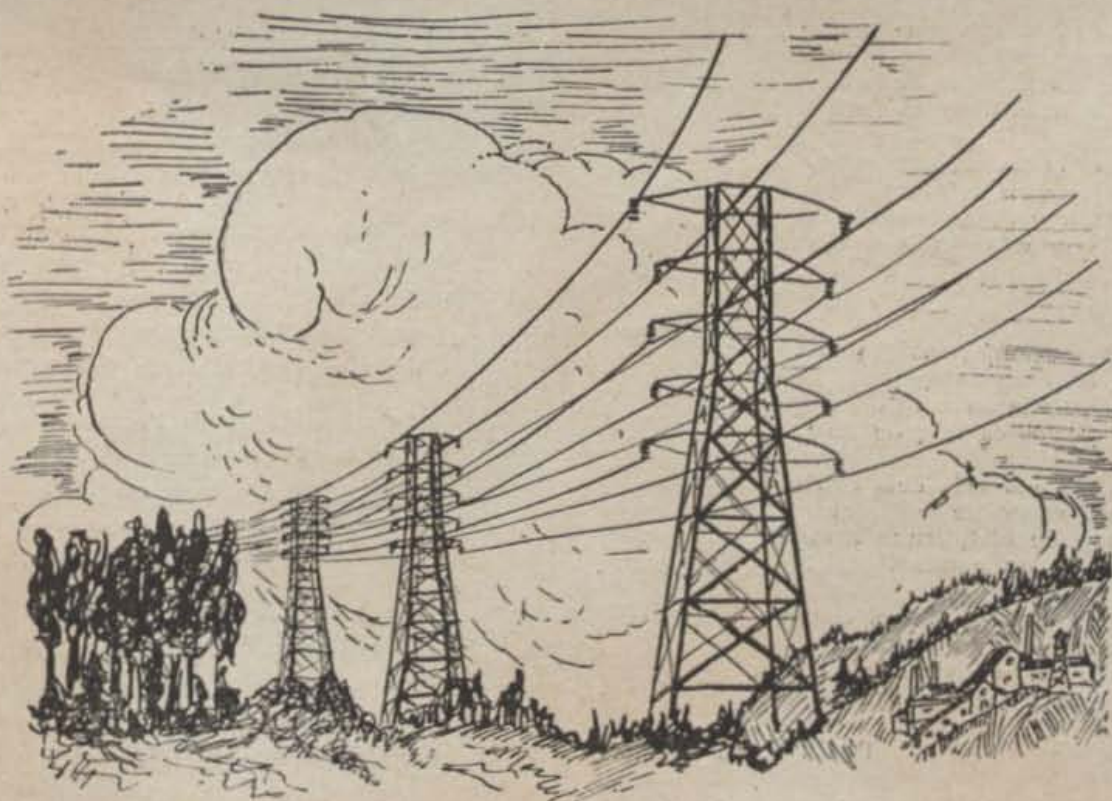
La Catalana de Gas i Electricitat té la seva gran central hidro-elèctrica en Seira, en el curs del riu Ebre, nascut al Pic d'Aneto (Muntanyes Malèides), on hi han instal·lades quatre turbines d'11.000 cavalls. El transport del fluïd elèctric es fa a elevadíssima tensió degut a la gran distància que separa aquell indret de la capital catalana—uns 225 quilòmetres.

Finalment, la Companyia Productora de Forces Motrius posseeix en el riu Flamisell ja nomenat, la central de Pobla de Segur amb 24.000 cavalls, i la de Congost amb 2.500. En el Garona hi ha la central de Cledes amb 16.000 cavalls actualment.

Si a les xifres anteriors hi afegim uns 50.000 cavalls que representen les petites instal·lacions hidro-elèctriques construïdes per Companyies de menor importància i per fabricants particulars en les vores dels rius Noya, Llobregat, Ter, Cardoner, Francolí, Segre, Noguera, Freser, Fluvià, etc., podem arribar a la conclusió de que Catalunya és una regió amb abundant riquesa hidràulica i de que la indústria s'aprofita d'aquest avantatge natural per al seu desenvolupament normal.

Es clar que queda molt per fer. L'electrificació dels ferrocarrils i la de la llar—cuina, calefacció, aparells diversos—encara es veu una mica lluny. Però si l'increment de cinc anys ençà continua en la mateixa proporció—uns 30.000 cavalls instal·lats per terme mig, anualment—cal creure veure un dia realitzats projectes com el gegantí de la presa de Tayón en l'Ebre—veritable mar embassat—podent suministrar més de 120.000 cavalls!

DAVID B. ALOY

Una remor d'aigua clara
se'n puja de baix al pla.
Prop del Gorg del Mas dels Frares
pregunteu per on s'hi va:
—Aquests camins de Ciurana
són els camins més clars que hi ha.

Hi ha deu cases i una església,
un xiprer i un campanar
i una pau santa i tranquil·la
de la gran calma que hi ha.
—Aquesta gent de Ciurana
no sap mai a on anà.

Una noia surt de casa,
—porta un cantí a cada mà—
Si li demanàveu aigua
la fareu enrojolar.
—No li tireu amoretes,
que no sap de festejar.

Les noies d'allà a Ciurana
no han anat mai a ballà,
ni coneixen altres homes
que el pare i el capellà.

—No hi ha fadrins que les rondin,
que els costa molt de pujar.

Una noia per casar-se
a ciutat se'n vol anà.
Si cap fadrí hi ha a Ciurana
a les festes se'n va al pla.
—L'amor lluny de les altures
fa més dolç el devallar.

A dalt de tot de Ciurana
quina gravetat que hi ha!
La vida hi és forta i aspre
amb aquell aire que hi fa.
—El Salt de la Reina Mora,
o, quin espavent que fa!

Totes les sentors s'hi ajunten
i hi fa bo de respirà...
—Només és bona Ciurana
per la gent que hi va del pla.

J. M. PROUS I VILA

Reus.

(1) Del llibre en preparació «Poemes de mar
i de muntanya».

Camperoles

Donà bruna

Dona bruna de muntanya
a qui admiro com ningú,
sou gustosa i sou estranya
el mateix que el pa més brn.

Un infant com una toia
vostre espòs amb goig us don,
i al fillet, plena de joia,
de la vida obriu la font.

Dona bruna de muntanya,
sou la dona tota cor,
puix no us tempta ni us enganya
un nou viure enlluernador.

Camp de blat

Camp de blat, ros i granat
en la plana camperola,
on ostenta sa corola
la rosella en mig del blat.

Tu qui ets vida dels mortals
ets l'encant de la Natura,
camp de blat, fruita madura
que espera només la falç.

Camp de blat, símbol sagrat
on el cos es torna forma,
quan en pa diví es transforma
la farina que du el blat.

TOMÀS RIBAS i JULIÀ

Mataró.

La cançó dels segadors

Marxem a les collades,
la falç al puny, les ales ben esteses,
enyorem les besades
i les cançons apreses
de llavis d'aquell blat deu de dolceses.

El blat ben ros ja ens crida:
anem, companys, comenci la segada,
car l'espiga hi convida,
pels gallarets bressada
i plena de sentor de la collada.

Perdonem la formiga
que captant diligentment entre roselles
recull els grans d'espiga
quan brillen les estrelles
i el cel es va cobrint de meravelles.

Brau segador, branda l'eina!
no deixis una mata no segada,
vinga la falç i a la feina;
la suor regalada
en son temps donarà bella fruitada.

Marxem a les collades
la falç al puny, les ales ben esteses
enyorem les besades
i les cançons apreses
de llavis d'aquell blat deu de belleses.

R. PEY DESCLAU

L'ACTUALITAT GRÀFICA

CONSTANCE TALMADGE

Una de les germanes Talmadge que tants èxits ve assolint en el cinema

NOTES DIVERSES D'ACTUALITAT

Festa popular
a Sant Feliu
del Recó

Amb motiu de fer la Primera Comunió el nois i noies de la població, acte per si sol ple de tendresa i grat record, i per tal de què a dit acte s'hi associés tot el poble, el zelós rector M. Ferran Cassany organitzà una diada encarística en la que hi prengué part tot el poble en tots el seus actes.

Al matí, amb la col·laboració del P. Ricard, d'Olot,

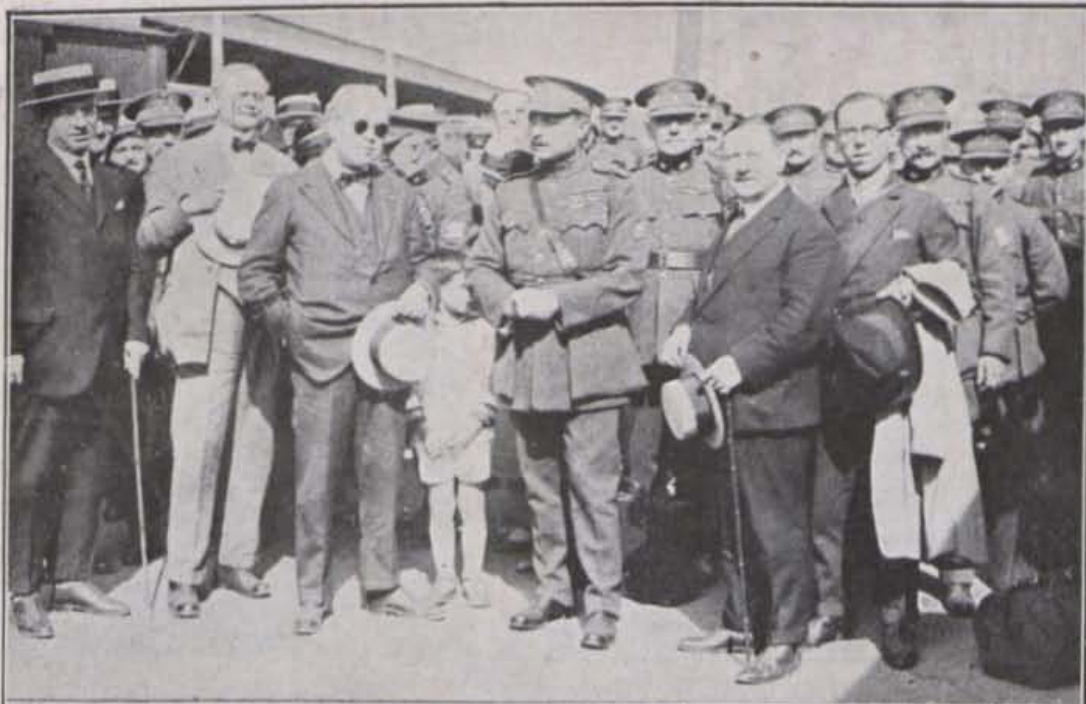
caputxí, tingué lloc l'acte emocionant de la Primera Comunió.

Per la tarda, com a record de tan gran diada, es benéi una imatge de la Verge Immaculada, la qual fou portada en processó pels carrers del poble, cantant-se el Sant Rosari i so'nemement col·locada a la plaça fou besada per tots els assistents els quals disposaven a sos peus un ramell de flors que durant la processó portaren a les mans.

(Fots. Francari).

SANT ANDREU.—Concurrència al festival d'educació física celebrat en el camp d'esports i festes del Col·legi de Jesús, Maria i Josep (Fot. Arissa).

Arribada de la «Banda des Guides» (Banda particular del Rei de Bèlgica), a l'estació de França.—El director, els components de la Banda i els periodistes belgues, juntament amb el director de la Banda Municipal de Barcelona, senyor Lamotte de Grignon, que acudí a l'estació.

(Fot. Serra Beltràn).

III III III

El primer equip de Basket-Ball del F. C. Martine, que acaba d'obtenir brillantment el campionat de Catalunya

(Fot. Serra Beltràn).

REUS.—En Josep M. Sans, el popular petit Jener que en els dies 20 i 27 del proppassat juny ens demostrà un cop més la seva vàlua de «routier», guanyant les dues proves a l'americana de dues i tres hores, respectivament, que es feren en el velòdrom de la Casa del Poble

(Fot. Torres).

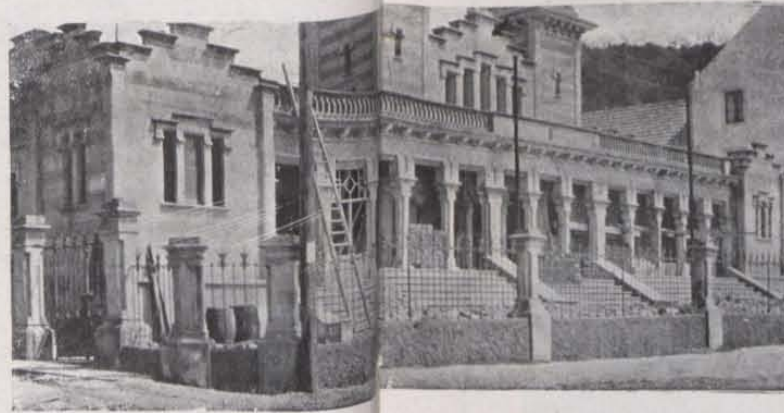

En Joan Vila i Pagès, que ha fet una acurada traducció de l'obra francesa *Les deux gosses*. . .

ARENYS DE MAR

Vista general de la platja

Càssino Llobet

actualment tancat

Passeig de la Punta

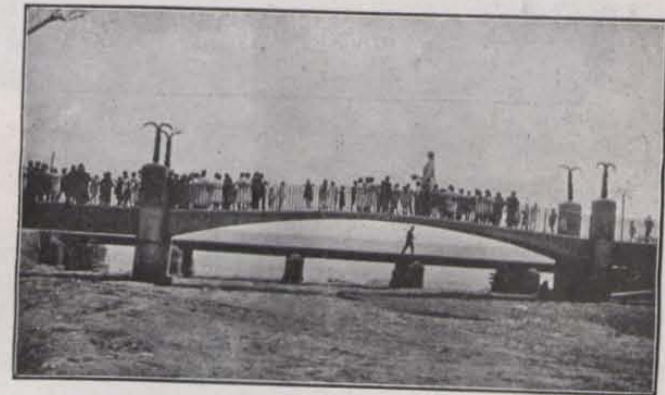

Ballada de sardanes a la Plaça de l'Església

la Riera
pont

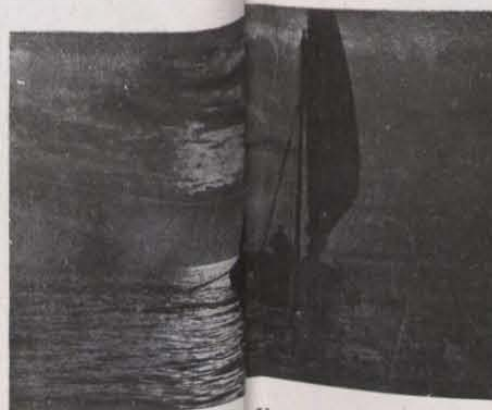
(Fots. Tatié).

La passarella del cap-d'avall de la Riera, en el moment de passar-hi els gegants

La Festa de les Espigues. Benedicció del camp de blat
(Fots. Torrent Martori).

Fotografia artística
Vers a la pesca

Sardanes davant l'ermita del Remei, en la Festa de les Espigues d'enguany
(Fots. Torrent Martori).

Universitat Autònoma de Barcelona

LA "REAL GRANJA - ESCOLA PARADÍS" D'ARENYS DE MAR

Vista d'un dels pares per a selecció de gallines ponedores.

Vista d'alguns galliners per a reproducció i selecció de les races

(Clixés facilitats generosament per don Salvador Castelló).

**EL PARTIT EUROPA-
URUGUAI, CELEBRAT
AL CAMP DEL PRIMER**

L'equip C. D. Europa que ha batut a l'Uruguai per 1 a 0

Un moment interessant del partit

L'equip Uruguai que malgrat de merèixer alguna recompensa pel seu treball no pogué marcar cap gol

(Fot. Serra Beltràn).

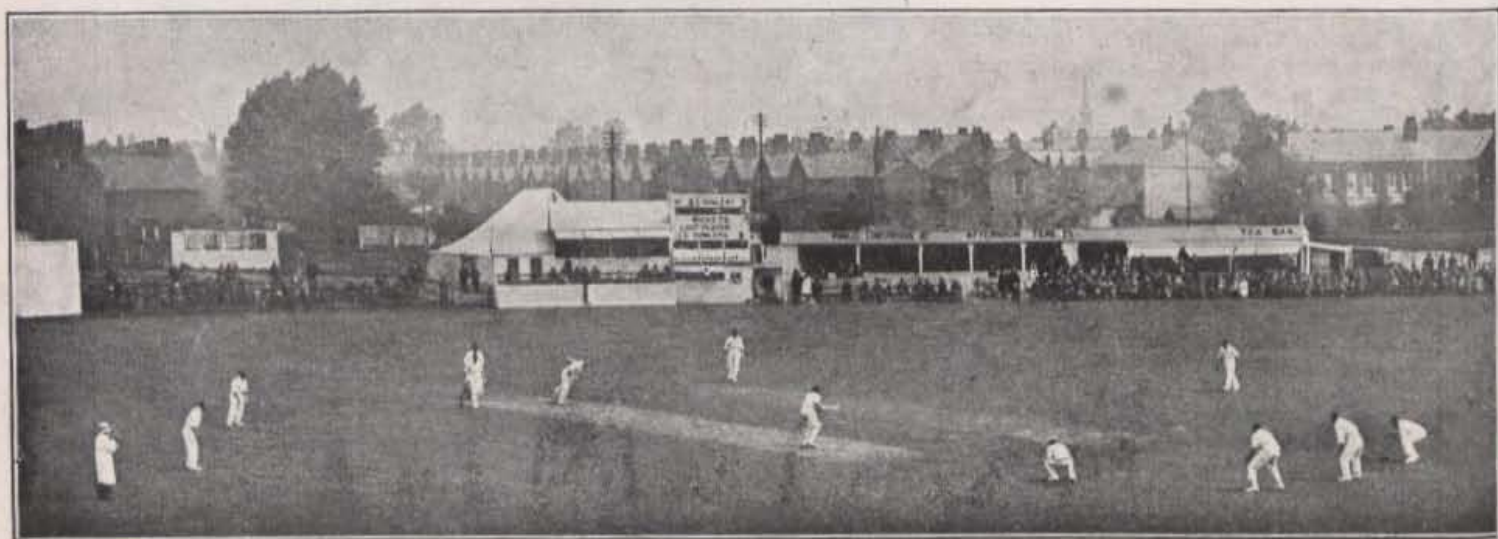

NOTES GRÀFIQUES DEL ESTRANGER

1452 (Marroc Frances).—Arribada del Soldà Muley Yusef

(Fot. Vidal).

EL CAMPIONAT ANGLÉS DE TENNIS.—Els equips Sout Africa i Birmingham en el partit celebrat el 14 del passat juny

(Fot. Sánchez Català).

UNA CORONA PEL MESTRE GUIMERÀ

JOVENTUT CATALANA, en l'aniversari de la mort del gran poeta català, vol fer-li ofrena de una corona, que serà dipositada, el diumenge, dia 19, en la tomba on reposen les seves despulles.

JOVENTUT CATALANA, vol que aquesta corona sigui ofrendada pels seus llegidors, i a tal fi admetrà donatius per a adquirirla, durant els dies 10 al 18. En el número corresponent al dia 23, publicarem la llista dels que han contribuït a aquesta recordança.

En aquesta secció publicarem totes aquelles preguntes que ens vénen dels nostres cars llegidors, ja siguin de caràcter històric, literari, artístic o científic, qüestions d'actualitat, modes, lectures, labors femenines etc., etc., les quals seran contestades en aquesta mateixa secció pels redactors de la Revista o pels llegidors que, espontàniament, vulguin formular la resposta

(RESERVAT EL DRET D'ADMISSIÓ)

PREGUNTES

- 287.—*Una nena rossa* pregunta: Els treballs publicats queden de propietat de l'autor o del periòdic en que es publiquen? Es pot en reproduir els dibuixos fets al llapis?
- 288.—*Ludoviko dek Kvina*, agrairia molt que es publicuessin en aquesta secció les dues cançons populars catalanes titulades «Minuet» i «A la taverna d'En Mallol».
- 289.—*S. O. S.* desitjaria saber si existeix a Catalunya cap revista referent a la perfumeria. En cas negatiu, si n'hi ha cap en espanyol.
- 290.—*Ricard Cifuentes*, corresponsal de JOVENTUT CATALANA a la Seu d'Urgell, s'ofereix a totes les llegidores i llegidors de nostra volguda revista, per a facilitar-los la lletra que desitgin de les sardanes i cançons populars de Catalunya més conegudes, acompanyant el segell per a la tramesa.
- 291.—*Rosella Vilanova* s'interessa en saber si el senyor Josep M.ª Salas Julià, col·laborador d'aquesta simpàtica revista, es troba fora de Barcelona. Agrairia li donessin una resposta certa.
- 292.—*Pierre Jhon* voldria saber una breu història del monestir de Poblet. Com se renta un capell de palla. Quants milions costa el gran edifici «Coliseum». Quants anys tenien quan varen morir, Verdaguier, Wifred el Vellós, Pau Claris, Rafel Cesanova i Fivaller.
- 293.—*Maria Mercè* pregunta: Quina és l'adreça del popular artista de l'Universal William Desmond? Quin segell es té de posar en els sobres de les cartes que es dirigeixen a Nort d'America? Quin és el verdader nom del jove o donzella que col·labora en aquesta secció i es signa «Clau de Fa»? Que es publiqui en les pàgines de JOVENTUT CATALANA el retrat de Na Maria del Carme Nicolau i de l'Ernestina Prat, ja que són tan bones col·laboradores.
- 294.—*Lluís Ardiaca* diu: Fa temps la revista gràfica de Madrid «La Esfera» va publicar una sèrie de números dedicant-ne un a cada província; em podria proporcionar algun lector el número extraordinari dedicat a Barcelona? Igualment agrairia que algun lector em digués on podria trobar l'Atlas Mundial Hoepli, de Joan Roncagli, editat per Ulrico Hoepli, a Milà (2.ª edició refeta) i el seu preu.
- 295.—*Josep M.ª Villalon* pregunta: Hi hauria qui em podria indicar on trobaria el llibre «La guerra de guerrillas», segona part de «Cròniques de la guerra del Transvaal», publicat l'any 1900, o sabria indicar-me alguna altra obra que tracti a fons la guerra del Transvaal, també anomenada anglo-boer?
- 296.—*Un jove mataroní*, coneixedor més o menys a fons de la nostra literatura, desitjaria tenir correspondència amb senyoreta catalana per a poder tenir converses o petites controvèrsies sobre literatura, etc. La senyoreta que tingui a bé interessar-se pot enviar el seu nom i adreça en aquesta secció de JOVENTUT CATALANA.
- 297.—*En Josep Solsona Corratsera*, de Viladecaballs, número 1, Olesa de Montserrat, desitjaria saber on podria adquirir un diccionari Esperanto-Català i Català-Esperanto, per practicar aquesta llengua internacional. També desitjaria tenir correspondència amb donzella catalana per a perfeccionar el català.
- 298.—*Joaquim Segura* diu: Per què JOVENTUT CATALANA no s'emprèn la tasca d'editar novel·les d'autors novells? Qui pot dir que l'actual crisi de novel·les catalanes no ha d'ésser resolta per una associació unànime d'escriptors desconeguts? Jo crec que del gran nombre d'escriptors desconeguts n'ha de sortir un bell estol d'excellents novel·listes, per poc que aquests s'hi empenyin. Catalunya demana novel·listes. Provem de respondre! No hi ha cap senyoreta profundament catalana que em concedeixi canviar correspondència per a ensinistrament a tractar temes espirituals amb una ànima femenina?
- 299.—*Margaridoia Català* sollicita que es publiqui en les pàgines de JOVENTUT CATALANA el retrat de l'eminent poeta Josep Carner. També pregunta: Hi ha algun lector o lectora de JOVENTUT CATALANA que pugui dir-me on podria trobar una bellíssima poesia de l'immortal Verdaguier que recordo comença amb les següents estrofes: L'he ben trobada, Jesús,—l'he ben trobada—la font del teu amor...
- 300.—*P. Soler* agrairia si hi ha algun llegidor o llegidora d'aquesta Revista que li pugui trametre la lletra de la «Cançó del lladre».
- 301.—*Marian Guilot* pregunta: Podria dir-me algun llegidor qui és l'enginyer que dirigeix les obres de la carretera en construcció que va de Reus a Almozara, passant per Vilaplana?
- 302.—*Una nina rossa* pregunta si podríem publicar en aquestes pàgines la lletra de la cançó de «Don Joan de Serrallonga», cançó del Padrí de Sau (Jo vull morir amb ell).
- 303.—*N. N.* pregunta: Agrairia se m'indiqués on podria trobar les «Obres completes de Mossèn Jacinto Verdaguier», edició popular, publicació de «La Il·lustració Catalana», que crec consta de 27 volums.
- 304.—*Un soci de l'Agrupació fotogràfica de Catalunya* volguent-se iniciar en arqueologia, desitja saber noms de les principals obres d'autors catalans que tractin d'aquesta per mi tan agradosa ciència.
- 305.—*Josep Planas* pregunta: Quina és la millor sardana escrita fins ara? Quina és la cobla que toca més bé la nostra dansa? Quina és la millor poesia de Mossèn Jacinto Verdaguier?
- 306.—*Jau Mitus* desitjaria canviar correspondència en català o francès amb damisella catalana per perfeccionar-se en dits idiomes. També podrien canviar-se llibres dels dos idiomes.

- 307.—*Marcús de Barcelona* diu: Em sabia dir algú si l'editorial de la *Novella d'Ara* admet col·laboració espontània i amb quines condicions i els tràmits que tenen de fer-se?
- 308.—*L'intrèpid soci* número 10 de la Penya Intrèpids, Bar Trink-Hall, Sabadell, desitjaria canviar correspondència amb donzella catalana, instruïda, de dintre o fora de Barcelona, a fi de perfeccionar-se en l'ortografia catalana i tractar sobre literatura, teatres, etc.
- 309.—*Bella-flor* desitjaria li enviessin la lletra de «Candó de Taverna», d'Apeles Mestres i «Pel ten amor», d'En Poal Aregall i Ribas. Prega li sigui tramesa per mitjà d'aquesta publicació.
- 310.—*En Quimet Uric* sollicita (si és que les tenen), la lletra de les sardanes «El cantor del poble», d'En Narcís Cla; «Festa Major», d'En J. Segarra Robert; «Les Quatre Barres», d'En Joaquim Savall; i «La boletaire», d'En Joan Sunya; hi hauria algun amable lector que me les pogués dir?

RESPOSTES

- 101.—*G. F.* contesta la següent pregunta inserida en el número 22 de la revista JOVENTUT CATALANA del dia 2 d'abril d'enguany, A *Josep Soler* que el mestre Lluís Millet viu en el mateix casal de l'Orfeó Català, des de que va erigir-se en el carrer Alt de Sant Pere.
- 102.—*Barbablanc de Sallent* contesta, en part, a la pregunta d'En *Josep Soler*, 121: L'adreça del gran mestre orientador de la cultura musical catalana, En Lluís Millet, és «Palau de la Música Catalana.—Pasatge Cameros.—Barcelona.» Si el senyor Soler és tan amable d'enviar la seva adreça a aquesta secció, li remetré al seu domicili un vell número de la Revista de l'Orfeó Sallentí que, per parlar-se en ella de l'obra del mestre Millet, no dubto que l'interessarà.
- 103.—*En Joan Sumell* contesta la pregunta 125 feta per *Un estluefant*: L'alçada de Corbera de Baix suposo que té uns 250 metres d'altitud, doncs Cervelló té 150 metres i de Cervelló a Corbera de Baix hi ha trenta cinc minuts de pujada. Corbera de Dalt té uns 400 metres d'altitud.
- 104.—*Roc de Golbes* contesta la pregunta 126 d'*Un cor català de C. V.*, que l'Orfeó Català fou fundat l'any 1891.
- 105.—*Català* respon a la pregunta 129: En el volum de les obres complertes de J. Maragall titolat «Traduccions de Goethe», hi trobarà «Pensaments de Goethe» traduïts al català.
- 106.—*Màrcius*, de Barcelona, respon a: *Un llegidor*: Que jo sàpiga, no hi ha cap llibre dedicat exclusivament a la traducció dels pensaments d'En Goethe. No obstant, hi han fragments, un d'ells el trobarà entre les obres complertes d'En Joan Maragall.
- A *Jaumeclut*: La publicació de les sardanes amb llur puntuació a les pànes de JOVENTUT CATALANA, és un equívoc; seria com si el mestre donés a llurs deixebles els problemes ja resolts. No és de la meua opinió JOVENTUT CATALANA?
- A *Flor de Ginesta*: Per aprendre de ballar sardanes no hi ha res millor que fer-se soci del Foment de la Sardana (carrer del Pi, 11), on segurament hi trobarà bons companys que n'hi ensenyaran.
- 107.—*De Claudi Gómez*, fotògraf, Cervera.—Resposta a la pregunta 129: La Biblioteca Popular de l'Avenc en el número 112, publicà uns Pensaments de Goethe, traduïts per En Joan Maragall i es venien a 50 cèntims el volum. No sé on podria trobar-los.
- Resposta a la pregunta 135: En una cambra fosca, il·luminada solament per una llum vermella molt dèbil, es revelen els clixés i pel·lícules. Tira les plaques al bany revelador i a la temperatura d'uns 18 graus, i quan el clixé ha agafat bon tros més d'intensitat que la necessària per a poder-ne treure bones còpies, es tira al bany fixador. Un cop fixat, es renta un parell d'hores en aigua neta i es deixa secar. Un cop ben sec es posa el clixé en una premsa fotogràfica, la part de la gelatina amb la part emulsionada del paper bromur. S'im-
- presiona a la llum uns moments i després es revela i fixa com una placa.
- Si les còpies les vol tirar al sol, es poden fer amb el paper de viratge automàtic i s'opera del modo següent: Posades en la premsa, s'impressionen al sol fins que siguin molt més intenses que el to desitjat. Després es viren en una mica de sal i es fixen amb hiposulfit.
- Per fer còpies en blau es poden obtenir de dues maneres: virant les còpies al bromur en un bany de viratge blau-verd Kodak o impressionant-les en paper al ferroprusiat. Per revelar pel·lícules s'opera quasi igual que les plaques, només s'ha de tenir en compte el anar enrotllant i desenrotllant la pel·lícula per tal que es reveli per un igual.
- Resposta a la pregunta 136: Per a publicar una fotografia en una revista s'ha d'enviar solament una prova en paper però amb cura de que sigui ben contrastada.
- 108.—*Joan de Ribera* (Cenacle Blau), Sant Miquel, 3, Barceloneta, accepta correspondència amb *Roser Lleidatana*.
- 109.—*Ricard Verdàguer* contesta la pregunta formulada per *Na Roser Lleidatana*, dient que voldria sostenir petita correspondència per a corregir l'escriptura; jo m'ofereixo per a veure si em vol acceptar, trametent-li la meua adreça: Flor del Lliri, 7, quart pis, Barcelona.
- 110.—*J. Duatis Harte* diu a *Roser Lleidatana*, pregunta 130: Em plau trametre-li la meua adreça (Cases i Amigó, 11, Badalona), per si li és grat de sostenir correspondència amb mi.
- 111.—*Renat Cançoner* desitja vivament que *Roser Lleidatana* li trameti per mitjà d'aquesta secció la seva adreça per poguer així començar son amical carteg.
- 112.—*Jordi Montserrat*, Monistrol, 20, 1.ª, 2.ª, Barcelona, també voldria sostenir correspondència amb *Roser Lleidatana*.
- Alfons Ferrer*, Molas, 15, 2.ª, 2.ª, s'ofereix pel mateix.
- 113.—*Margarida Gisbert*, Congost, 40, Barcelona (Gràcia), contesta a la pregunta 132 feta per En Saint-Blamont, en la proposició que fa que vol tenir correspondència amb senyoreta aficionada a la fotografia, que té molt gust en acceptar la seva proposta.
- 114.—*Núria* contesta a la pregunta 133 d'En Antoni Borràs: puc dir-li que el dia 7 de novembre de l'any 1920 es celebraren Jocs F'orals Infantils organitzats pel Centre de Dependents de Girona. Guanyà la Flor Natural el nen Josep Martí amb la seva poesia «La Verge i tu».
- 115.—*Salvador Capella* diu: El senyor *Jaumeclut* en la pregunta 136 fa, entre altres, la següent: També proposa es publiqui en les nostres pàgines una llista de sardanes amb els punts de cada una.
- Res més descabellat, senyor *Jaumeclut*, que aquesta proposició; doncs a part de que tota sar-

dansa és considerada com un problema, amb aquesta llista no tindria certament nostra dansa cap encís, doncs el principal atractiu d'ella és el poder comptar-la i repartir-la a la perfecció, cosa que amb la dita llista desapareixeria, doncs llavors tothom les podria treure. A més res més antiestètic que el que fan certs individus que per nostra desgràcia es titulen «sardanistes» que tenen apuntat amb una libreta el tiratge de les sardanes que es van a ballar i que ja comencen a repartir des de la primera tirada de curts, cas que es repetiria tot sovint amb la publicació de dita llista.

En resum, ço que demana vostè faria més mal que bé a nostra dansa, i tot sardanista que ho sigui de cor, es té d'oposar a aquest projecte.

- 116.—*Salvador Marcó Soler* diu: Em complasc en contestar a part de les preguntes números 136-140 de la Secció de Preguntes i Respostes de la seva Revista. Al senyor *Jaumeclut* (pregunta 136) li observo que la llista de sardanes que demana a més de portar molta feina a la Revista o a qui la composés, no serviria per a res, ja que els que saben repartir les sardanes, que és al que fóra útil, també les saben comptar i és precís per a repartir-les bé comptar-les personalment cada vegada que es vol repartir.

A *Flor de Ginesta* (pregunta 140): Li faig avinent que la Secció Feminal del C. E. Rafel Casanova fa ensenyament de sardanes en el local del Centre (Ros d'Ollano, 6, interior), tots els dissabtes de dos quarts de vuit a dos quarts de nou. També la Joventut Sardanista «Pep Ventura» fa ensenyament, crec que els dissabtes, en el seu local, Baix de Sant Pere, 82, principal.

- 117.—*J. Duatis Ilarte*, responent a la pregunta 136 feta per *Jaumeclut*, diu: que no és convenient la publicació d'una llista de sardanes amb els punts de cada una d'elles, ja que suposo que la seva intenció deu ésser de saber la tirada de cada sardana abans de posar-se a dansar. Cal tenir en compte que la sardana, entre les moltes coses belles que enclou, té aquesta de la concentració del pensament en ella mateixa per a que hom pugui treure-la i per tant dansar-la bé. Si entrem, doncs, a la rotllana sabent per endavant els punts que havem de fer de cada tirada, la nostra tasca devindrà una cosa mecànica i mancada d'aquell interès i estímul que ens empeny a treure-la i que ens omple de satisfacció cada vegada que ho aconseguim d'una manera perfecte.

- 118.—*Carmina Verdaguier* contesta a *A. L.* que accepta tenir-li correspondència i li faig saber la meua adreça: Flor del Lliri, 7, quart pis.

- 119.—*Tomàs Blanchart*, contestant a la pregunta formulada en aquesta secció per *Flor de Ginesta*, referent si existia un lloc a Barcelona on ensenyessin a ballar la nostra dansa, diu que a «Joventut Sardanista» n'ensenyen tots els dissabtes gratuïtament: de set a nou de la vetlla, en son estatge, carrer Baix de Sant Pere, 82.

- 120.—*Un sardanista* tramet a *Flor de Ginesta* l'adreça d'ensenyament de sardanes. La Joventut Sardanista «Pep Ventura», estatge Baix de Sant Pere, 82, principal. Tots els dissabtes de set a nou de la vetlla.

- 122.—*Agustí Sanmartí* contesta a *Flor de Ginesta*: La «Història de les Esquadres de Catalunya» fou publicada en la col·lecció de La Novella nova (volum XIII), i la trobarà de venda en la impremta Ràfols (Portaferrissa, 15, interior). Altrament si convé adquirir-la en tic un exemplar que li cediré al mòdic preu de tres pessetes. Cas de convenir-li serveixi's donar la seva adreça per mitjà d'aquesta secció, que li enviaré.

- 123.—*Agiev* té el gust de notificar a *Flor de Ginesta* que la «Joventut Sardanista Pep Ventura» ensenya a ballar sardanes en son estatge, Baix de Sant Pe-

re, 82, principal, tots els dissabtes de set a nou del vespre; també el grup sardanista de l'Orfeó Gracienc, en el casal de dit Orfeó Gracienc, 837, de dotze a una, tots els diumenges al matí; en les dites entitats l'ensenyament de sardanes és públic i gratuït.

- 124.—*Jaume Carreras, Manuel Gombau, Josep Tàpias, Miquel Vilardebò, Agiev, Joan Parareda, Antoni Valls Roviralla, Marian Guiot, Rosa de Gericó, Sebrac i Una admiradora de la Verge Regina*, trameten per a *Josep Tàpias* la lletra de «Les fulles seques» del plorat Mestre Angel Guimerà.

Les fulles seques fan sardana—d'ací d'allà saltironant—i dintre el boix la tramontana—sembla la cobla al lluny sonant.—I quin seguit de fulles roges—que enjogueçades porta el vent;—les que més corren semblen bojes,—altres es mouen dolçament.—I quan el sol se'n va a la posta—l'arbre que enyora el seu fullam,—poc a pocet son ombra acosta—als balladors del camp.—I surt la lluna trista i sola,—fulla d'un arbre que ha viscut,—que va cercant pel cel on vola—la companyona que ha perdut.—Les fulles seques fan sardana;—més quan l'albada surt després—se les endú la tramontana—espais enlaire per mai més.—I l'arbre sec ja torna a viure,—fulles i flors arreu barrant,—i cada brot, quins cants de riure,—fent niu les aus i el bec juntant!—Després la fruita que encisera—penjim-penjam al sol que és foc,—el préssec ros i la cirera—la pruna claudina i l'albarcoc.—Oidà, quin goig fan les rodones,—sardanejant de dia i nit,—les mans juntant homes i dones,—els ulls clavats a l'infinit.

- 125.—*Love-sick* contesta a la pregunta 152 d'En *Josep M. Plans*: La bonica poesia «El càlzer d'En Pau Claris» és del poeta Ventura Gassol i com que la dita poesia és bon xic llarga i segurament pendria massa lloc en aquesta secció on cal ésser breu en bé de tots, em limitaré a dir-li que la dita poesia fou publicada amb altres no menys boniques del mateix autor per la casa Atenes A. G., Enric Granados, 30, d'aquí, en un volum titulat «Les Tombes Flamejants» i pel mòdic preu d'una peseta.

- 126.—*Carmina Verdaguier, J. Duatis Ilarte, Rosa de Gericó i A. M.*, trameten la lletra de «Cançó de Taverna», d'Apeles Mestres, demanada en aquesta mateixa secció:

A la taverna d'En Mallol—s'hi riu i plagueja,—a la taverna d'En Mallol—molts hi entren amb lluna i en surten amb sol.—A la taverna d'En Mallol—s'hi beu i s'hi juga,—a la taverna d'En Mallol—dels diners que hi entren no se'n torna un sol.—A la taverna d'En Mallol—s'hi canta i s'hi balla,—a la taverna d'En Mallol—tal hi entra donzella i en surt com Déu vol.—A la taverna d'En Mallol—hi ha hagut punyalades,—a la taverna d'En Mallol—diuen que eren quatre contra un home sol.—A la taverna d'En Mallol—no tot són rialles,—a la taverna d'En Mallol—han tancat les portes en senyal de dol.

- 127.—*Josep Rimbau* accepta correspondència amb el jove de la pregunta 145, *T. A. Jofré*, i per aital efecte li tramet la seva adreça, que és la següent: Carrer de Tras San Domingo, 3, 2.ª, 2.ª. Aiximateix *Josep Rovira* (fill) de Jorba (Barcelona), també accepta tenir correspondència amb el mateix.

- 128.—*J. Hoan* diu a *Guet-hu* que té a la seva disposició la llista de títols i autors de les novelletes publicades per «La Novella d'Ara». I afegeix que no l'envia per a la seva publicació perquè resultaria sobradament llarga per a aquesta secció.

Agustí Sanmartí contesta a *Guet-hu* (pregunta 146), dient-li que essent bastant considerable el número de novel·les publicades per «La Novella d'Ara», no creu convenient enviar títols car ocu-

parien molt d'espai en aquesta revista. Crec que el més convenient que pot fer és comprar l'últim número publicat de la Novella on hi consten tots els títols. Altrament, si desitja adquirir-ne algunes, puc oferir-li tres volums enquadernats amb tela contenint 30 novel·les pel mòdic preu de 10 pessetes (un volum 3'50).

129.—*Noi de Fora* contesta a *J. Font C.* la seva pregunta referent a la «Torre Vella» de Badalona. Diu: La Torre Vella no ha estat mai castell, sinó casa senyorial; a menys que volgueu donar al mot castell, la valor mateixa que donen els francesos al mot *château*. Ja ho sé que un historiador setcentista diu que a la torre de defensa hi havia *cañones de piedra del calibre mayor*, però aquesta classe de canons no ha estat inventada encara. La casa fou primitivament una villa romana. L'edifici actual és obra del segle XVI i sos propietaris són avui els marquesos de Pinós. Si us interessa el passat de Badalona, doneu-me ací la vostra adreça i us escriuré.

130.—*Josep M.ª Pujol* contesta a *Isidre Fàbregas*, Rec-tor de Cambrils: en la llibreria «La Hormiga de

Oro», de la Plaça de Santa Anna, 36, l'hi donaran el catàleg d'obres catalanes per a teatre catòlic.

Jordi de Rocabruna contesta a la pregunta 149: La llibreria «L'Escon», del carrer Petritxol, 2, és la que li pot informar respecte a obres catalanes per a teatre catòlic, doncs dita casa fa temps pu-blicava una revista amb obres dedicades exclussi-vament al dit teatre.

Agiev envia al *Rvnt. senyor Isidre Fàbregas* els títols d'algunes obres d'En J. Manubens Vidal i que estan dedicades a les Societats Catòliques de Catalunya: «Càpsules Maüser», sarsuela en un acte; «Dos fills», drama en un acte; «La igualtat de classes», drama en tres actes; «Lo presidari», drama en un pròleg i dos actes; «Los moneders fa'sos», drama en tres actes; «En Joan de la calma», comèdia en un acte; «La tunyina», comèdia en un acte; «Sastres pobres que robeu», comèdia en un acte; «Entre el menescal i el metge», sainet en un acte; «El rapte de don Sabino», diàleg còmic en un acte. Per l'adquisició de dites obres pot dirigir-se a les llibreties «L'Escon» i «La Hormiga de Oro».

Nota: Preguem als col·laboradors d'aquesta secció ens trametin en paper separat totes les preguntes o res-postes, a fi de facilitar la tasca d'ordenació de les mateixes, ço és, que cada consulta que se'ns faci o resposta que trametin, sigui separada de les demés.

Altre: Es prega d'escriure en una sola cara al paper i anotar sempre els números de les preguntes a que's refe-reixin les respostes.

Guia Informativa Catalana

BASTONS	IVORI	SABATERIES
FABRICA : Pge. Bacardí Rambla Centre, Plaça Reial BARCELONA	CAPDEVILA I GRAU Canuda, 33 BARCELONA	ANTIGA SABATERIA «L'UNIÓ» Carme, 52 BARCELONA
BRAGUERS	MARCS	SASTRERIA
Antiga casa ESCUER Fabricació de braguers = i ventreres = Hospital, 132 - BARCELONA	Casa CODINA - Banys Nous, 14 Marcs gravats per a quadros Articles per a presents; cor-nucòpies i relleus per a de- = coració ==	Trajos y abrics us quedaran com nous girats al revés LA REFORMADORA Trafalgar, 29 (j. p. Ur)

—Li prometo, Isabel, li juro! Obeiré tots els seus desitjos. Em sotmetré en absolut a la seva voluntat, mentre no em demani que abandoni la meua carrera de marí.

—No li imposaré jamai semblant condició—féu ella somrient—, perquè jo també adoro el mar; però respongui'm amb tota franquesa: li té molt apreci a la Companyia Transatlàntica? No li agradaria igualment navegar per compte d'un armador, prendre la comanda d'un hermós navili carregat de mercaderies?

—Estic encara enrolat amb la Companyia per un viatge—declarà En Carles—; després, res pot impedir-me que navegui per una o altra firma...

—Res, de debò?

—De debò. Li asseguro, Isabel.

—Llavors, després d'aquest viatge, vostè navegarà per compte de la casa Desormes, de Nantes... El meu pare li donarà un lloc de capità...

—El seu pare!... Mai m'atreviria a demanar-li...

—Jo mateixa li presentaré. És precis que el conegui i que l'aprecii, que el jutgi per les seves obres i que tingui confiança amb vostè. Així tindrem la partida guanyada, car el meu pare, li asseguro, té una intel·ligència privilegiada i un cor d'or, però és un home prudent i precavut, que no concediria pas la meua mà a un pretendent desproveït de sòlides referències i que li sigués totalment desconegut...

—I tindria raó, senyoreta Isabel... Tractaré, doncs, de fer-me apreciar d'ell, de demostrar-li que sóc digne d'entrar dins la seva família, digne de la seva benevolença i del seu afecte.

—I vostè ho aconseguirà, Carles!... De manera que així que el seu proper viatge fineixi, es presentarà a casa. M'ho promet?

—Li juro!

Un darrer petó segellà aquest jurament.

Després la parella es separà. La Isabel anà a arranjar el seu equipatge. En Carles es dirigí a vetllar per la maniobra de paquebot... A l'endemà al matí el «Ville de Bordeaux» entrà al port de Sant Nassari i atracà al moll.

Les confidències del jove lloctinent havien commogut profundament a Isabel. La donzella havia admirat la seva franquesa i simplicitat i havia pensat:

—Heus aquí un home, un caràcter sencer i gosat, un cor a prova, una consciència neta, una voluntat enèrgica. Mereix ésser feliç i m'enganyaria moltíssim si el destí li devingués hostil, si no aconseguís domenyar a la fortuna i l'èxit deixés d'acompanyar-lo en les seves empreses.

El comparava amb tots els joves que havia conegut fins aleshores. I la comparació no era pas aventajosa per a aquests. Les seves qualitats, el seu talent, els seus atractius, s'eclipsaven davant la impressió que li havia produït En Carles Daubrée. Per altra part, aquells, tots eren fills de bona casa, tots vingueren al món arats per la lluita per la vida, tots havien estat cuidats en mig de focs de cotó i llençols de lli...

Cada tarda, quan el marí finia el seu servei, Isabel cercava l'ocasió de parlar amb ell. La juvenesa de la noia es sentia atreta per l'energia del jove lloctinent... La seva imaginació es deixava conduir insensiblement, el seu cor sentia com una atracció, una seducció desconeguda i dolcíssima... I la Isabel s'abaltia en mig d'aquell encant, d'aquella dolçor incfable, que no tractava d'analitzar i quins perills no endevinava...

El jove semblava que no se n'adonava dels sentiments que poc a poc invaïen a la noia i no feia res per a precipitar el desenllaç, un desenllaç o altre. La seva correcció igualava la seva modèstia. Si cercava la companyia de la Isabel, si la preferia a la de les altres dames i damiselles del navili, era evidentment sense cap pla preconcebut, sense portar-ho de cap, sols per una simpatia natural i espontània...

Amb tot, quan el paquebot s'apropava a les costes de França, En Carles Daubrée no pogué dissimular una certa melancònia.

Era en va que s'esforcés amb conservar davant d'Isabel, aquella actitud primera, aquell gai somriure, aquella fiosa fia d'home de mar, habituat a «capejar» els pitjors esdeveniments «de molt aprop».

4.—El casament d'Isabel.

La Isabel també devenia trista, somniadora extremosa-ment i indiferent a totes les diversions de bord.

Quan s'aplegaven junts, tots dos restaven, moltes vegades, en mig d'un silenci profund i inacabable, retenint, sens dubte, paraules que no gosaven a dir, confessions que temien arriscar imprudentment...

Mes les seves ànimes es comprenien... I molt sovint les seves mans es trobaven i s'estrenyien en mig la penombra del cap al tard... Aquestes estretes silencioses, deien més que les paraules més eloqüents.

El paquebot s'apropava cada dia més a terra. El viatge s'acabava.

Una tarda, en creuar per davant de Sant Nassari, Isabel i Carles, arrepenjats a la barana davant del corredor dels camarots, s'isolaven des de feia una estona, en mig d'un ensomni profund, quan tot d'una el jove murmurà amb veu tan baixa que semblava un sospir:

—Demà, el somni s'haurà finit!...

La Isabel aixecà poc a poc la testa i el mirà fitament. El seu rostre denotava una tristesa intensíssima...

—Per què—preguntà ella—, per què aquest cruel pensament? Jo em penso tot el contrari, justament! Jo crec que res pot durar amb tanta facilitat, com un bell somni! Tot és qüestió de sapiguer-lo fer durable i res més... Però, abans de tot, de quin somni em parla, amic meu?

—No m'atreveixo, veritablement, a confessar-li, senyoreta! És una cosa insensata, gairebé increïble per un trist oficial sense fortuna com sóc jo!

—La fortuna—declarà amb convenciment Isabel—no dona pas la felicitat...

—Prou que ho sé, mes la manca de cabals trava forces projectes i paralitza moltes empreses. Mes, per què vaig a confiar-li el meu ensomni? Demà vostè desembarcarà a Sant Nassari... Es trobarà en els braços del seu pare, tornarà a la seva caseta en mig de la seva família, dels seus amics, de les seves costums habituals... Jo tornaré al mar, a creuar aigües i més aigües... L'existència dels marins és així... La felicitat ens acarona un instant amb les seves ales i després fuig

i s'allunya... Després el temps fa el seu camí... I hem de cercar l'oblit... Hem de sapiguer-lo trobar, sobre tot!...

—Per què cercar l'oblit?—féu la noia—. Per què no cercar l'esperança?

—No el tinc jo el dret d'esprar! Seria un somni massa hermós!... Val més que s'acabi tot d'un cop, que l'embriaguesa es dissipï amb un instant! Sofriré menys temps!

La Isabel posà dolçament la seva maneta damunt l'espatlla d'ell, fità els seus ulls grossos i blaus a les nines negres del jove lloctinent, i li digué amb un sospir:

—I si jo li pregués que no oblidí? I si jo li demanés que no perdi l'esperança?...

—Oh! Seria possible!—exclamà En Carles.

—Jo també—proseguí ella—, jo també m'he forjat un somni, potser el mateix somni que vostè... Però jo no vull que ell fineixi sense una raó o que s'esvaeixi com el fum. Pretenc realitzar-lo i viure'l, un dia o altre, amb tota la seva intensitat.

—Però, seria possible!—tornà ell encara

—Si! No falta més que volguer-ho!...

—I vostè ho vol? Vostè vol acceptar ésser la meua esposa, lligar la seva vida a la d'un pobre minyó sense fortuna, mes que l'estima i que l'estimarà fins a l'hora de la mort?

—Ho vull, si! Ho desitjo amb tota la força del meu cor, amic meu, car jo també, també l'estimo a vostè infinitament.

Les seves mans s'estrenyeren. Després la Isabel arrepenjà dolçament la seva carona damunt el pit d'En Carles, qui besà castament el seu front de doneta virginal...

—Som promesos davant Déu!—digué ell—. Heu's aquí que jo sóc l'home més feliç del món, però quantes dificultats em cal vèncer abans no pugui dir donant gràcies al cel: Isabel és meua!...

—Jo l'ajudaré a vèncer aquestes dificultats—féu animosament la noia— Seré l'auxiliar de la nostra ventura del pervindre!... I vostè ja sap que el que la dona vol...

—Déu ho vol—acabà el lloctinent—. Mes, vol dir que aquest proverbi no ment alguna vegada?

—El que és aquesta, no mentirà pas si vostè m'obeeix

◉ TRENCA CAPS ◉

En el número vinent donarem les solucions dels passatemps publicats els dies 18 i 25 del passat mes de juny, així com els noms dels que hagin endevinat TOTES les solucions.

Inserim avui el cupó número 2 del present mes de

juliol, i el que endevini tots els trenca-caps dels números 29, 30, 31, 32 i 33, rebrà com a premi VINT-I-CINC pessetes. Si són dos o més els encertadors, repartirem per parts iguals aquella quantitat.

XARADA

De *prima-segon-tercera*
va arribar-me una cosina
molt *primera-terça* i fina,
simpàtica i riallera,
que al dir-li jo, al moment,
aon posaria estada,
va contestar-me amatent
component eixa xarada:
La *primera* ben posada
porta cinc llargs companyons,
i si la poses girada
s'hi agafen animalons.
Una planta ma *segona*
flairosa i simbolitzant,
i és una cosa rodona
a l'invertir-la a l'instant.
Un animal ma *tercera*
d'un cridar timbrat i viu,
part del cos *terça-primera*
i u-u a la mare es diu.
I aquí tens, en poca estona,
per tu i el lector amic,
el nom del carrer que estic
d'eixa hermosa Barcelona.

TARJA

MARIA G. LLUNA

Combinar aquestes lletres de manera que donin el títol d'una novel·la de la «Biblioteca Gentil».

LOGOGRIFS

1 2 3 4 5 — Nom d'home
2 3 3 2 — Nom de dona
1 4 5 — Dolç
1 2 — Part del cos
3 — Consonant

1 2 3 4 5 — Nom d'home
2 3 4 1 — Sentiment
1 4 2 — Beguda
3 2 — Part del cos
5 — Consonant

GEROGLÍFICS

RIU - CONSONANT - EN LE CARTES
CONSONANT - VOCAL

K - CONSONANT - L - NOTA MUSICAL
D D D D D D D D

CUPÓ NUM. 2

CORRESPONDENT AL MES DE JULIOL

Nom .....

Adreça .....

Població .....

NÒTULES

—Hem deixat establert el canvi amb el nou periòdic quinzenal «Segarra», que ha començat a veure la llum a Maldà.

Li desitgem forces anys de vida.

—El proper dia 1 d'agost apareixerà una publicació mensual dedicada exclusivament a totes les arts i en la que hi col·laboraran les millors firmes de Catalunya.

Portarà per títol «Arts» i, per tal d'ajuçar en la tasca d'ennobliment artístic que es proposa portar a cap aquesta publicació, els seus directors, estol d'aimants de les coses de la terra nostrada, demanen que tots aquells que sentin una veritable fe per l'art, cooperin a la cita obra trametent la seva subscripció (cinc pessetes any a s) a l'Administració, Sors, 21 b., Barcelona (Gràcia), car fent-ho així faran menys carregosa la tasca de divulgació artística de que tan mancada es troba Catalunya.

JOVENTUT CATALANA espera amb goig aquest nou confrare.

—Diferents senyors ens han interessat que enquadrem els primers vint-i-sis números de JOVENTUT CATALANA formant amb ells un llibre que correspondria a la primera època de la Revista.

A fi d'anar més ben guiats, els que vulguin obtenir aquesta enquadernació, poden trametre'ns els exemplars corresponents o bé donar-nos nota dels seus nom i domicili, per a tenir-ho en compte. Així que coneixem nosaltres la quantitat de cobertes a fer, podrem fixar el preu, que procurarem sigui el més reduït possible.

—L'egim a «La Publicitat» del pro-possat dia 1 i en «El lector diu...»:

«La grolleria pels carrers.—Senyor Director: D'un quant temps ençà és vergonyós la poca educació de gran part del jovent que corre per Barcelona. La grolleria envers les noies i senyores és extraordinària i s'ha abusat tant del «piropo» castellà que continuament se senten pels carrers paraules que no tenn ni una espurna de galanteria, sinó que són perfectes insults, i encara quan no van acompanyats de gestos.

»Seria un gran pas, i no poc avantatjós per a Barcelona que tant les autoritats municipals com les governatives tinguessin la més rigorosa severitat en aquestes coses, tal com ho han fet a totes les ciutats estrangeres.

»Com a bon barceloní tindria, doncs, una gran alegria que totes les nostres entitats culturals i moralistes fessin una bona campanya per arribar a aquest objecte, al qual no dubto contribuirien la majoria dels nostres conciutadans.—X. G. C.»

JOVENTUT CATALANA s'adhreix a les manifestacions del senyor X. G. C. i també veuria amb goig que es prenguessin mesures per a netejar dels nens aquests que, dient quatre ximpleries, es creuen enaltir la bellesa del sexe femení o conquerir el cor d'una damisella.

—Ens permetem advertir a tots els nostres llegidors de la ciutat de Tarragona, que hem deixat d'enviar JOVENTUT CATALANA als senyors Josep Aymat i Joaquim Munté, perquè després de reclamar-los-hi diferents vegades liquicessin les trameses d'exemplars no ho han fet.

En Josep Floresvi, de la mateixa ciutat, serà l'únic que en endavant tindrà la nostra Revista. És poçen, doncs, adreçar a ell els nostres volguts llegidors tarraconins.

—Ha estat el tema d'actualitat un article publicat en un diari de Madrid amb la signatura del senyor Escofet de «La Vanguardia», sobre el llibre català. De l'esmentat article traduíem les càrteres ratlles: «Jo no he escrit mai en català i, per consegüent, no puc ésser sospitós de que em deixi agafar-me per l'entusiasme al dir que els progressos de la catalanització del públic són rapidíssims. Aquests progressos s'han fet advertir sobre tot, en els últims dos anys. La força inicial d'aquesta

evolució ja no és possible deturar-la, i qualsevol obstacle oposat al seu pas seria un inèntiu.»

—El proper número estarà dedicat a Arenys de Mar. L'èxit que han assolit els que dedicats preferentment a altres poblacions de Catalunya han vist la llum, ens fa creure que el proper serà igual.

CORRESPONDENCIA

Emili Solernou (Manresa): Rebutcs 4'50 en segells, per la subscripció de juliol, agost i setembre. Mercès.—Anton Graupera (Ca'cetes): N'anirà una.—David Aloy (Ciutat): Va avui. Esperem els altres que anuncieu.—Ricard Bardés (Ciutat): Les fotografies no les tenim. Vos hem anotat subscriptor i ja passarem a cobrar al seu degut temps.—Successor de Vda. de Josep Riera (Arenys de Mar): Rebuda la seva lletra. Mercès per l'anunci, que va en aquest número.—Joaquim Munté (Tarragona): Han retornat novament la lletra al seu càrreg. Des d'avui sospenem les trameses d'exemplars, doncs no volem corresponsals que no paguin.—Joan Sallarès (Sabadell): Passeu cada dijous que podem entregar-vos-les com abans.—J. Molins (Cornellà de Llobregat): Intentar fer un vers copiant-lo d'altres, necessita més cèstresa. Feu-ne algun d'origina'.—G. E. M. (Ciutat): Heu vist mai ningú que al néixer ja sàpiga parlar o caminar? Nosaltres som iguals: amb l'ajut dels que ens acompanyin, procurarem anar endavant.—Joan d'Artà (Ciutat): Deu-nos més detalls i a ésser possible, copieu-lo, que el llegirem i contestarem.—Pere Graupera (Llagostera): Augmentat el paquet.—M. P. (Ciutat): No som partidaris d'això, però si n'envia d'altres, procurarem complaure'l.—Joaquim Penina Ruiz (Ciutat): Ens plau la vostra idea. Cal, però, par'ar-ne, per quin fi pòdeu passar per aquí de set a vuit del vespre.—Gracià Perxés (Darnius): Prenem nota del que diu.—Pere Vintró Oliveres (Vilanova i Geltrú): Ho repassarem.—A. Planes Subirana (Ripoll): Anirà.—Rafel Tasis i Marca (Ciutat): Les tenim en cartera per a la publicació.—Joaquim Granados (Seu d'Urgell): Quecien acceptat. Envieu alguna foto i vostre retrat pel carnet.—Andreu Aragones (Cornudella): L'exemplar que demana no és de la nostra editorial.—Joan Tur (Ciutat): Aquests no. Feu altres coses. De 'o altre, mercès.—Francesc Tosquellas (Veinat): Anotada la subscripció, que podeu trametre per gir postal a raó de sis rals cada mes. L'original el repassarem.—J. Font C. (Badalona): Va arribar tard.—R. de la Calera (Terrassa): No pogué anar-hi.—Josep Serrano (Ciutat): Anotada la subscripció, quins exemplars enviarem al lloc ordenat.—Ll. Fernández (Ciutat): En prenem nota.—J. Sala (Carcóna): Ho llegirem.—Benjamí Simon (La Bisbal): Esperem la vostra visita per a posar-nos d'acord.—Ricard Cifuentes (Seu d'Urgell): Rebut l'origina', que repassarem.—Josep Armengol (Vilafranca del Penedès): Igual.—Josep Antolí (Cintorres): Anotada la subscripció, i rebudes les 4'50 corresponents a juliol, agost i setembre. Mercès.—J. Vidal (Madrid): Enterats de tot.—Josep Torrent Torrent (Tetuan): Rebudes les 4'50 corresponents a juliol, agost i setembre. Mercès.—Intrèpid (Ciutat): No podem dir-vos més que procurem sempre servir bé els nostres favoreixedors. La poesia la repassarem.—Manuel Juan (Ca'ella); Ramon Ciuró (Castellterol); Pere G. Marin (Reus): Prenem nota del contingut de les seves ratlles.—P. Sala Flotats (Terrassa): Massa tard.—F. de P. Jaume (Olot): Enviat el carnet. Ens interessen sols coses d'actualitat.—Francesc Martí Ballester (Reus): Rebut l'origina'. Contestarem.—Lluís García Palacios (Badalona): Enviat l'exemplar que demana.—Joan Paradedda (S'it): Pot enviar les dues pessetes de diferència, que, en atenció a vostè, atendrem la reclamació.

IMPRESSOR

DOCTOR ROBERT, 37

ARENYS DE MAR

UAB

Universitat Autònoma de Barcelona

GRAN
LICOR

ARENYS

Rom Conyac Anís
«Cubano» Estomacal «Duque»

Aixarops i orxates

A. VIVES I C.^A ARENYS DE MAR

HOTEL RESTAURANT

FLORIS

ARENYS DE MAR

Telèfon 512

Davant l'estació

Café - Bar

Gran saló per a banquets

Esmerat servei a la carta

RADIOTELEFONIA : Per oír bé en aquesta comarca les audicions de la RADIO CATALANA compren els aparells ROYAL, fabricats per la mateixa entitat emissora i, per tant, sintonitzats en dita estació. N'hi han des de 30 pessetes

Per audicions i venda, al dipositari

C. SOLÀ BALLESTER

Platja Cassà, 36 Doctor Robert, 41
ARENYS DE MAR

KODAKS, CINES PATHÉ - BABY, CÁMARAS PATHÉ-BABY, PEL·LICULES per a dits aparells, LLANTERNES de projecció y de butxaca

SERVEI D'AUTOS

Arenys de Mar

a

Arenys de Munt

de

FELIU FREIXAS

Fàbrica de Géneres de Punt

Gran fantasia en mitjons sense costura

Mitjes de punt anglès, de fil escocia

Succesor de Vda. de Josep Riera

Telèfon 513

ARENYS DE MAR

El proper número de

JOVENTUT CATALANA

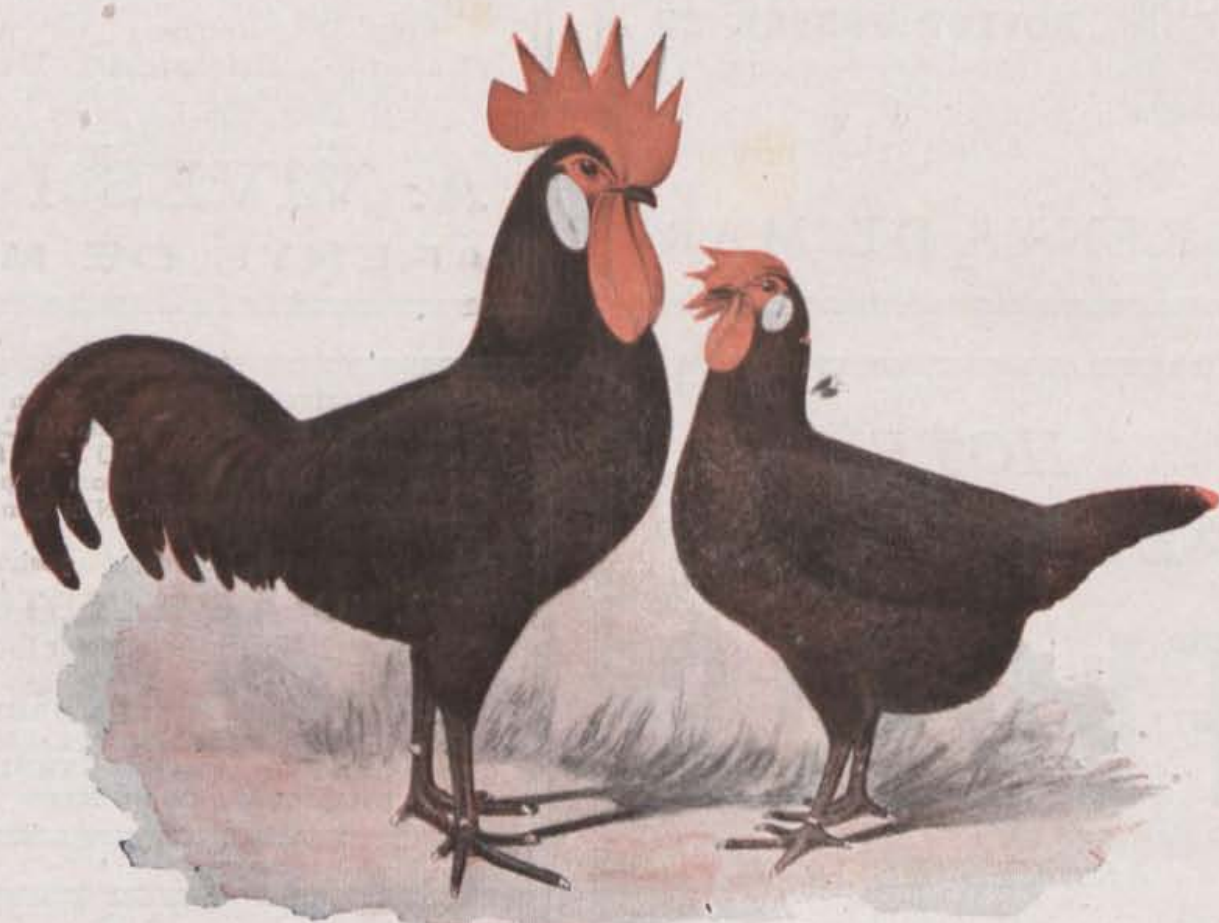
serà

d' **HOMENATGE**

al immortal Mestre

ANGEL GUIMERÀ

BIBLIOTECA PARTICULAR
ESTANISLAU ROIG UNIB
BARCELONA —

“Real Granja Escuela Paraíso”

DE SALVADOR CASTELLÓ

Arenys de Mar

(BARCELONA)

Producció i venda de gallines de races seleccionades

Ous per a incubar. Pollets acabats de neixer, joves, adults, etc., etc. - Material modern d'avicultura.

Incubadores i criadores BUCKEYE

Publicacions avícoles i edició mesetal de la Revista

“MUNDO AVÍCOLA”